

## **Резолюція круглого столу «Енергетичні альтернативи України: екологічний аспект»**

22 квітня 2013 р.

м. Київ

Європейський вибір України передбачає досягнення нашою країною європейських стандартів, зокрема в енергетиці. Рівень розвитку енергетики має вирішальний вплив на стан економіки в державі. Суттєве підвищення енергоефективності національної економіки є одним із основних шляхів забезпечення національної безпеки, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції, вирішення соціальних питань, поліпшення стану довкілля.

Учасники круглого столу проаналізували напрями енергетичної політики в Україні, зокрема: екологічно небезпечні енергетичні проекти, переваги відновлювальної енергетики та проблеми її розвитку, перспективи енергозбереження та впровадження енергоефективних технологій та вважають за необхідне:

1. У процесі розроблення стратегічних, програмних і планових документів енергетичної галузі забезпечити врахування цілей та завдань, встановлених Законом України від 21 грудня 2010 року № 2818 «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року», зокрема передбачити завдання та заходи з екологізації галузі шляхом технічного переоснащення, впровадження енергоефективних і ресурсозберігаючих технологій, маловідходних, безвідходних і екологічно безпечних технологічних процесів.

2. При плануванні енергетичної політики врахувати питання екологічної безпеки, ймовірних ризиків для довкілля і здоров'я громадян.

3. Переглянути стратегічні документи енергетичної політики в напрямку збільшення показників встановлених потужностей ВДЕ згідно рекомендацій міжнародних експертів, українських науковців та фахових організацій. Збільшити обсяги виробленої енергії з відновлюваних і альтернативних джерел енергії до 15% у 2020 році та 25–30 % у 2030 році.

4. Знизити до 2015 року на 50% рівень теплового та на 15% хімічного забруднення водойм підприємствами за рахунок впровадження технологій рекуперації тепла та впровадження новітніх технологій хімічної очистки.

5. Провести ґрунтовне експертне обговорення довгострокових екологічних наслідків видобування сланцевого газу та скоригувати ухвалені урядом України угоди.

6. Скоротити до 2020 року на 30% викидів парникових газів, зокрема метану в атмосферу та сприяти використанню метану у якості альтернативного джерела енергії.

7. Провести дослідження щодо масштабів розвитку гідроенергетики, зокрема, доцільності розбудови нових і вже існуючих гідроакумуляуючих потужностей, як небезпечних для навколишнього природного середовища;

8. Переглянути стратегії в напрямку пошуку ресурсів для поступового згортання атомної енергетики та вирішення проблеми накопичених радіоактивних відходів і відпрацьованого ядерного палива.

9. Системно розв'язувати наявні екологічні проблеми в секторі ядерної енергетики, а саме – забруднення водних ресурсів, екологічні наслідки видобування й переробки уранових руд, широкомасштабні наслідки аварії на Чорнобильській АЕС.

10. Розробити та впровадити механізми виконання Директиви 2001/80/ЄС про впровадження очисних механізмів на ТЕС у найближчі 5-6 років.

11. Врахувати при формуванні енергетичного балансу проблеми зміни клімату та необхідності скорочення викидів парникових газів внаслідок спалювання викопних копалин, особливо вугілля.

12. Звернути увагу на негативний досвід будівництва малих ГЕС на гірських річках західних областей України, де забір основної частини води спричиняє цілу низку екологічних та соціально-економічних проблем – зникнення водних організмів (в тому числі червонокнижних риб і комах) через знищення середовища існування і відтворення молоді; активізацію негативних геологічних процесів; зміну гідрогеологічної обстановки включно із загрозою зниження рівня ґрунтових вод; негативний вплив на природоохоронні території; погіршення туристичного потенціалу територій, в тому числі, зникнення деяких видів туризму; зниження доходів місцевих жителів від обслуговування туристів тощо.

13. Розробити економічні механізми реалізації енергозбереження в усіх секторах економіки, бюджетній сфері та побуті.

14. Впроваджувати фінансові стимули для заохочення політики енергозбереження шляхом підвищення економічної привабливості відповідних інвестицій та закупівель.

15. Забезпечити участь громадськості у прийнятті рішень щодо напрямів розвитку галузей енергетики, відповідних цільових екологічних програм, доступу до екологічної інформації щодо енергоефективності й наявних можливих альтернатив в промисловості та приватному господарстві.